

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **K. K.**, narozený ..., bytem ...
zastoupen advokátem JUDr. Vladimírem Kubátem, sídlem
Politických vězňů 1511/5, Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, Škroupova 18, Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. PK-DSH/2995/19 ze dne 9. 5. 2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce byl v řízení před správními orgány shledán vinným přestupky podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 ve spojení s § 18 odst. 4, podle § 125c odst. 1 písm. b) ve spojení s § 5 odst. 2 písm. b) a podle § 125c odst. 1 písm. d) ve spojení s § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Těchto přestupků se žalobce měl dopustit stručně řečeno tím, že dne 8. 5. 2019 v obci Nalžovské hory ve směru na obec Horažďovice řídil osobní vozidlo tovární značky Mercedes Benz tmavé barvy, přičemž překročil nejvyšší povolenou rychlost 50 km/h nejméně o 24 km/h. Při silniční kontrole se podrobil orientační dechové zkoušce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

s pozitivním výsledkem, ve zdravotnickém zařízení však přes výzvu policisty odmítl odběr krve. Poskytl vzorek moči, z něhož vyplynulo, že vozidlo řídil pod vlivem alkoholu v minimálním zjištěném množství 0,64 g/kg. Za uvedené přestupky Městský úřad Horažďovice uložil žalobci pokutu ve výši 35 000 Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu 18 měsíců.

2. Žalovaný k odvolání žalobce rozhodnutí městského úřadu potvrdil, neboť ve správním řízení byl skutkový stav zjištěn úplně a správně. Nebyly důvodné námitky žalobce, že mu správní orgán svým postupem znemožnil účast na ústním jednání – žalobce se opakovaně a na poslední chvíli omlouval ze zdravotních důvodů, přes výzvu nedoložil konkrétní lékařskou zprávu, z níž by jednoznačně plynula nemožnost účastnit se jednání. Jeho poslední omluvu tedy městský úřad neuznal správně a žalobce se o účast na jednání připravil sám. Městský úřad svá skutková zjištění získal z dostatečných a věrohodných podkladů, zejména z konsistentní výpovědi zasahujících policistů a znaleckého posudku k množství alkoholu v krvi žalobce. Byla tak zcela vyvrácena obhajoba žalobce, že obec Nalžovské hory nebyla řádně označena, že zjištění o množství alkoholu jsou nedostatečná a nezohledňují účinek užívaných léků a že žalobce nebyl řádně poučen o následcích odmítnutí odběru krve.
3. Proti rozhodnutí žalovaného žalobce brojil žalobou, v níž namítl, že obec Nalžovské hory nebyla řádně označena dopravní značkou a opak nebyl dosud řádně prokázán. Překročení rychlosti bylo pouze o 4 km/h, takže zcela bagatelní. Žalobci nebylo řádně prokázáno, že řídil pod vlivem alkoholu po požití alkoholického nápoje, a navíc nebyly vzaty do úvahy jeho námitky o dlouhodobých zdravotních obtížích (diabetes II, hypertenze) a možné ovlivnění výsledku v kombinaci s užívanými léky. Při dechové zkoušce nebyl dodržen řádný postup, zejména prodleva mezi měřeními. O pochybnostech vypovídá i totožný výsledek obou měření. Nebyla vypořádána námitka ovlivnění výsledku dechové zkoušky užitím ústní dezinfekce. Nepřesné jsou i záznamy o tom, jaké množství alkoholických nápojů žalobce předchozího dne vypil. Tomu odpovídá i záznam lékařky provádějící vyšetření, podle níž žalobce nejevil výrazné známky ovlivnění alkoholem. Ve vztahu k odběru biologického materiálu pak zákon neukládá povinnost podrobit se vyšetření přímo ve formě odběru krve. Žalobce tedy po právu odevzdal vzorek moči, odběr krve odmítl s ohledem na zdravotní obtíže a proto, že odběr špatně snáší i z psychického hlediska. Postup správních orgánů byl pak zásadně vadný, protože přes omluvy žalobce a žádosti o delegaci ze zdravotních důvodů, městský úřad znemožnil žalobci účast na ústním jednání. Případné pochybnosti o zdravotním stavu měl správní orgán řešit vyžádáním odborného lékařského vyjádření. Protože se žalobce neúčastnil jednání, nebyly provedeny všechny jím navrhované důkazy ke zjištění skutkového stavu bez pochybností, a to bez řádného odůvodnění.
4. Žalovaný k žalobě sdělil, že žalobní námitky podrobně vypořádal již v napadeném rozhodnutí, protože je žalobce pouze opakuje. Žalobce rychlost překročil nepochybně o 24 km/h, řádné označení obce bylo prokázáno svědeckou výpovědí. Ovlivnění výsledku měření léky řešil znalec v doplnění posudku a vyloučil je. Údajné rozpory v údajích o tom, co sdělil žalobce policistům o množství vypitého alkoholu, byly taktéž vyvráceny svědeckými výpověďmi. Nehledě na to, pro rozhodnutí byly podstatné výsledky lékařského vyšetření, z něhož ovlivnění alkoholem plyne nepochybně.
5. V dalších podáních i při ústním jednání žalobce i žalovaný setrvali na svých procesních stanoviscích.

6. Napadený výrok rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Stěžovatel předně namítal, že mu postupem správních orgánů byla upřena možnost účastnit se ústního projednání přestupku a klást otázky svědkům. Tomu přisvědčit nelze. Postoupení věci z důvodu vhodnosti je úkonem, jímž se upravuje vedení řízení, a který závisí na uvážení správního orgánu. Z toho důvodu nemůže mít samotné nepostoupení vliv na zákonnost konečného rozhodnutí, s výjimkou případů, ve kterých absence postoupení fakticky vedla upření možnosti obviněného z přestupku hájit se v tomto řízení. Taková situace ve věci žalobce nenastala. Žalovaný podrobně a věcně přiléhavě vylicil, že žalobce měl řadu možností se ústního jednání účastnit, jeho omluvy z jednání byly opakovaně uznány (i bez toho, že by jasně doložil lékařskou zprávou, že mu nepříznivý zdravotní stav skutečně brání v účasti – *pozn. soudu*). Žalobce byl v závěru prvostupňového řízení městským úřadem jednoznačně upozorněn (předvolání ze dne 7. 11. 2018 na č. l. 104 *verte* správního spisu), že příští omluva z jednání a žádost o odročení budou akceptovány pouze, pokud jasně doloží, že mu jeho stav brání zúčastnit se. Stejně tak, že se může o akceptaci omluvy informovat telefonicky. Konkrétní lékařské potvrzení neschopnosti účastnit se jednání ovšem žalobce nedoložil (např. lékařem jednoznačně vyjádřené nedoporučení, případně lékařskou zprávou s diagnózou, z níž by i laikovi bylo jasné, že účast je vyloučena), a to ani ve správním řízení, ani v řízení před soudem. Opakovaná a nepodložená omluva žalobce proto nebyla akceptována po právu (srov. rozsudek NSS č. j. 3 As 248/2017-37 ze dne 17. 5. 2018). O možnost účastnit se jednání před správním orgánem a uplatnit svá procesní práva se tedy žalobce připravil sám.
8. Dále žalobce namítl, že nebylo řádně prokázáno, zda byl začátek obce Nalžovské hory řádně označen odpovídající dopravní značkou IZ 4a, a zda měl tedy žalobce objektivně možnost zjistit, že se nachází v obci. Jde o námitku nedůvodnou. Skutkový závěr správních orgánů o tom, že obec byla řádně označena, plyne z jednoznačných, úplných a vzájemně nerozporných výpovědí policistů Z., K. a policistky B. (č. l. 122, 125 a 128 *verte* správního spisu). Vůči věrohodnosti samotných svědků či věrohodnosti jejich výpovědi žalobce nic nenamítl, nemohl je tak zpochybnit. Nehledě na to, z fotografií z místa dostupných v internetové službě mapy.cz provedených při jednání jako důkaz jednoznačně plyne, že se žalobce skutku dopustil před přechodem pro chodce a autobusovou zastávkou v místě s běžnou vesnickou zástavbou a musel před tím minout i centrum obce. Nemohl mít pochybnosti o tom, že je v obci, a musel vědět, že smí jet rychlostí nejvýše 50 km/h (srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 183/2012-50 ze dne 20. 3. 2013, č. 2855/2013 Sb. NSS). Naměřené překročení rychlosti pak nebylo bagatelní (o 4 km/h), ale značné (o 24 km/h), protože materiální stránku přestupku je třeba posuzovat s ohledem na základní, nikoliv kvalifikovanou skutkovou podstatu (srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 118/2012-23 ze dne 27. 9. 2012).
9. Žalobce dále zpochybnil, že se dopustil přestupku tím, že odmítl odběr krve. Podle jeho mínění splnil zákonnou povinnost poskytnout biologický vzorek tím, že se podrobil odběru moči. Tomu přisvědčit nelze. Skutkový stav byl v této otázce správními orgány zjištěn jednoznačně: odmítnutí odběru krve potvrdili jak policisté (č. l. 123, 126 a 129 správního spisu), tak ošetřující lékařka na protokolu o lékařském vyšetření (č. l. 13 správního spisu). Další dokazování v této otázce by bylo nadbytečné, a proto je nebylo třeba doplnit o svědeckou výpověď lékařky. Rozhodující tedy je, zda žalobce odmítnutím

odběru krve za současného poskytnutí vzorku moči splnil své zákonné povinnosti.

10. Podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu je řidič povinen podrobit se mimo jiné na výzvu policisty vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Zvláštním předpisem je zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek. V případě žalobce šlo o odborné lékařské vyšetření ve smyslu § 2 písm. n) a o) tohoto zákona, tedy cílené klinické vyšetření lékařem, včetně odběru biologického materiálu, tj. odběru vzorku žilní krve, moči, slin, vlasů nebo stěru z kůže nebo sliznic.
11. Neumožňuje-li formulace výzvy policisty výběr mezi více druhy vzorků biologického materiálu, splní adresát výzvy svou povinnost tak, že podstoupí odborné lékařské vyšetření v rozsahu cíleného klinického vyšetření a současně akceptuje konkrétní požadavek lékaře na odběr určitého druhu vzorku biologického materiálu a podrobí se mu. Řidič není oprávněn si sám zvolit konkrétní druh vzorku biologického materiálu, který mu má být odebrán. Skutková podstata přestupku tak je naplněna i v případě, kdy se řidič sice odmítne podrobit požadavku na odběr jednoho druhu vzorku biologického materiálu (zde krve), ale jiný druh vzorku biologického materiálu (zde moč) k výzvě poskytne (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 17 A 2/2012-43 ze dne 25. 6. 2013, č. 2977/2014 Sb. NSS). Vznikne-li řidiči povinnost podrobit se lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu, nemůže se této povinnosti zprostit tvrzením o zdravotním riziku ve vztahu k odběru, není-li takové riziko indikováno vyšetřujícím lékařem (srov. rozsudek NSS č. j. 8 As 11/2007-56 ze dne 24. 6. 2008, č. 2308/2011 Sb. NSS). Tomu odpovídá i vývoj právní úpravy, protože zákonem č. 233/2013 Sb. byla ze skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu vypuštěna slova „ačkoliv takové vyšetření není spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví“, takže neprovedení odběru krve nyní jednoznačně spočívá na odborné úvaze vyšetřujícího lékaře či lékařky.
12. Protože žalobce odmítl odběr krve, aniž by pro to byly indikovány důvody vyšetřující lékařkou, je zákonný závěr žalovaného, že se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) ve spojení s § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu. Jak ostatně vyplynulo z řízení před správním orgánem a jemu předešlého trestního řízení, poskytnutí vzorku moči namísto vzorku krve bylo žalobci ku prospěchu, protože tím znemožnil přesné určení hodnoty alkoholu v krvi. Jednoznačné zjištění jednoho promile alkoholu v krvi a více by byl důvod pro pokračování trestního řízení s žalobcem (srov. usnesení NS sp. zn. 5 Tdo 874/2007 ze dne 22. 8. 2007, č. 26/2008 Sb. NS).
13. Zbývá tak otázka vlastního ovlivnění žalobce alkoholem. Žalobce v této souvislosti uplatnil námitky vůči samotnému průběhu měření, vůči vyhodnocení výsledků ve vztahu k jejich možnému ovlivnění zdravotním stavem žalobce a užívanými léky i vůči údajům o množství vypitého alkoholu.
14. Ovlivnění žalobce alkoholem v době, kdy řídil, bylo zjištěno nejen orientační dechovou zkouškou, ale i rozbořem odebraného vzorku moči. Původně pro účely trestního řízení proti žalobci byl podán lékařský znalecký posudek (č. l. 8–10 správního spisu), z něhož plyne, že žalobce měl v době řízení v krvi nejméně 0,64 g/kg a nejvýše 0,71 g/kg alkoholu z předchozího požívání alkoholických nápojů, byl pod vlivem alkoholu a musel vypít větší množství, než sám uvedl. K námitkám žalobce správní orgán prvního stupně vyžádal doplnění posudku (dvakrát na č. l. 92–99 správního spisu), podle něhož je použitá metoda rozboru vzorku moči spolehlivá ke zjištění nejnižší hladiny alkoholu v krvi a její výsledek nemohl být ovlivněn léky, které žalobce užívá k léčbě diabetu, hypertenze a vysokého

cholesterolu. Vůči vypovídací hodnotě tohoto posudku žalobce ve správním řízení nevzněl žádné námitky. Není přitom pravda, že nebylo vypořádáno tvrzení žalobce o tom, že těsně před zastavením hlídkou policie užil přípravek k dezinfekci ústní dutiny. Správní orgány se s touto námitkou vypořádaly srozumitelně logicky a na věc přiléhavě (žalovaný na str. 17–18 napadeného rozhodnutí): žalobce při kontrole přiznal hlídce policie požívání alkoholických nápojů, nijak se nezmněl o bezprostředním užití léčebného desinfekčního přípravku, který by mohl ovlivnit výsledek dechové zkoušky. Bezprostřední zmínka o užití takového přípravku by přitom byla logická nejen na značné množství alkoholu zjištěné orientační dechovou zkouškou, ale i proto, že nešlo o prvou zkušenost žalobce s dopravní kontrolou (srov. výpis z evidenční karty na čl. 34–35 správního spisu).

15. S ohledem tuto skutečnosti a ostatní okolnosti případu, které svědčí o tom, že žalobce řádné zjištění skutkového stavu spíše ztěžoval, správní orgány žalobci neuvěřily. To i v dostatečném rozsahu vysvětlily. Závěr o skutkovém stavu je tudíž výsledkem volného hodnocení důkazů ze strany správních orgánů, který má oporu ve spisu a který netrpí žádnou procesní vadou či logickou vadou úsudku. Správní orgány se řádně zabývaly námitkami žalobce vůči správnosti zjištění hladiny alkoholu v krvi a s ohledem na ně zjistily skutkový stav v nezbytném rozsahu a kvalitě, o níž nejsou důvodné pochybnosti.
16. Námitka nedodržení prodlevy mezi jednotlivými dechovými zkouškami nebyla nijak konkretizována, nicméně ze spisu plyne, že prodleva standardních pěti minut nebyla dodržena a byla zkrácena o 35 sekund. Protože jde o nedodržení stanoveného postupu nepatrné povahy, které nevyvolává pochyby o naměřených hodnotách (nebyly naměřeny hodnoty hraniční pro správně trestní postih, srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 2 As 154/2017-44 ze dne 17. 4. 2018, č. 3731/2018 Sb. NSS), jde o vadu, která je pro zákonnost napadeného rozhodnutí bez významu. Ovlivnění žalobce alkoholem bylo touto zkouškou zjištěno orientačně a následně zjištěno řádně odborným lékařským vyšetřením.
17. Tvrzená nesprávnost údajů o množství vypitého alkoholu taktéž není pro zákonnost napadeného rozhodnutí podstatná: jestliže policie orientačním vyšetřením i odborným lékařským vyšetřením řádným způsobem zjistila, že žalobce řídil pod vlivem alkoholu, byly naplněny formální znaky skutkové podstaty přestupku. Množství vypitého alkoholu (zda 0,5l nebo 0,05l fernetu) by bylo možné hodnotit nanejvýš z hlediska přitěžujících okolností, což však žalovaný ani Městský úřad Horažďovice neučinili a žalobci množství vypitého alkoholu nijak nepřičítali k tíži.
18. Z uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že nedošlo k vadám řízení před žalovaným a že jeho rozhodnutí je zákonné. Žalobu proto zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 11. října 2019

Mgr. Jan Šmakal v.r.

soudce